

lofwer med ihaste toner: Der han S lönen för allt
ert besvär.

18. Lyckelig är den, som den vägen har funnit,
Och lyckelig är den, som den vägen fortfar,
Men lyckligare är den, som till målet har hunnit
Ja och lyckelig den, som till ändan fast står.

Den, som kan tagat, han
taget, ty de äro icke alla rått-
ta Israeliter, som äro af Is-
rael.

Andelig fäng;

Ungående Guds Barns wandring till Himmelen.

Borås 1854, hos C. G. Rydin.

1. Bröder och Systrar, Himmelske wänner,
Kom låt oss gå uppå golgatha Berg; Låtom oss
der omgjorda våra länder, Med samningens gör-
del och bruka andans swärd.

2. Låtom oss hafwa fötterna skodde. Att gå
uti striden mot djefwul, kött och werld, Låtom oss
resa till Betlehems krubba; Sedan ligger vägen
till golgatha Berg.

3. Der ligger kläder, ja der ligger rustning
För alla de stridsmän, som wåga gå ut, Att stri-
da mot köttet och alla dess lustar, Han skall få e-
ga en krona till slut.

4. Hör hwad här lofwat, Hwi är du så råd-
der, Statt ej och frukta utan kom och följ med;
Hjerten går före och wi få gå efter, Det skall ej
hafwa med oss någon nöd.

5. Hwad är som hindrar, att du ej kan kom-
ma, Hindrar dig något af jerdens grus, Statt
här ej längre dig att begrunda, Se ej tillbaka,
men skynda dig ut.

6. Ty den som har swårt wid att detta försä-
la, Han har ej smakat på kärlekens kraft, Han
har ej smakat det ljusliga twänget, Som twingar
en själ att öfwerge allt.

7. Kom mina wänner, wi wiljom nu wandra,
Uti det ljusliga kärlekens band, Kom låt oss gla-
deliga följa hwarandra, Och wandra i kärleken he-
la vår gång.

8. Kom låt oss gå uppå bergen att dricka,
Hwar gång wi draga till striderna ut, Annars så
tunna wi snart blifwa trötta, Om wi ej dricka
hwar enda minut.

9. Wi wiljom intet uppgifwas i vägen: Nej
wi wiljom gå alla hinder igenom, Ty ingen har
wunnit som ej warit trägen, Och det måste ske ge-
nom wako och bön.

10. Kom låt oss wandra och se på Elenodet,
Kom låt oss hafsta och skynda oss fort, Wi skall ej
frukta för storm och owäder ty snart skall det sy-
nas för skeppsfolket land.

11. Kom mina wänner wi wilja då wåga,
Lifwet och blodet för vårt faders land, Ty det
blir stor lust då en gång wi få skåda Brudgum-
men stå på den himmelska strand.

12. Han skall då bjuda oss wara wälkomna,
Från Nedars hyddor och tårarnas dal, Han skall
då aflossa swärdet och rustning, Och leda oss in i
den himmelska sal.

13. O hwad jag tycker mig nu se och höra,
Simla Herrskapet det stige härut, Och alla så wil-
ja de stridsfolket möta, Och de wilja alla ta Bru-
den emot.

14. Ack! Ho äro dessa hwarfrån äro de kom-
ne? Ack! Ho äro dessa som draga här fram?
De äro utaf bedröfwelse komne Ja de äro komna
från tårarnes land.

15. De hafwa wandrat och twagit sina kläder
Och gjort dem så hwita i Lambsens blod, Att de
hafwa hwarken fläck eller skrynkla, Ja de hafwa
wandradt i kärlek för Gud.

16. Kom då min faders wälsignade wänner
Och ärfwen det rike, som er är tillredt, Kom och
följ Sammet ehwart det sig wänder, Och glädjens
och fröjdens uti ewighet.

17. Glädjens och fröjdens se der han i kronor
Palmer och Christi Rättfärdighets klär, Lacker och